

MIKS
EMME
JOOB

Gill Sims

MIKS
EMME
JOOB

Ühe kurnatud ema
päevaraamat

Inglise keelest tõlkinud Elina Adamson

Originaali tiitel:
Gill Sims
Why Mummy Drinks: The Diary of an Exhausted Mum
HarperCollinsPublishers, 2017

Tekst © Gill Sims, 2017
Kaanepilt © Tom Gould / Heart Agency

Tõlge eesti keelde © Elina Adamson ja Tänapäev AS, 2018
Toimetanud Ele Jaagusoo ja Sash Uusjärv
Kujundanud Inga Joala

ISBN 978-9949-85-388-5

Trükitud AS Pakett trükikojas

www.tnp.ee

D-le

SISUKORD

SEPTEMBER	9
OKTOOBER	39
NOVEMBER	63
DETSEMBER	103
JAANUAR	157
VEEBRUAR	179
MÄRTS	203
APRILL	239
MAI	257
JUUNI	279
JUULI	315
AUGUST	335
TÄNUSÕNAD	349

SEPTEMBER

Teisipäev, 8. september

Täna on jälle esimene koolipäev. Sel aastal kavatsen olla üks õige kooliemme. Ma saan hakkama, pole mingit kahtlust. Selle aasta koolipäevad saavad välja nägema järgmiselt:

6.00 Ärkan, käin duši all, tõmban selga oma minimalistlikust kapselgarderoobist eelmisel öhtul valmis pandud stiilsed ja elegantsed riided, kannan peale kerge, kuid maitsekalt elegantse meigi, ja kõige tipuks joonistan laugudele Pinteresti soovitude kohaselt silmapliiat-siga šiki joone, mis tõuseb kelmikalt silmanurgast ülespoole. Kuivatan juuksed ja sätin need „lohakasse krunni“ – jällegi Pinteresti diktaati järgides –, luues seeläbi üldise *look*'i, mis on modernne, ent samas klassikaline ja kergelt isikupärase värvinguga. Nähes nüüd täiuslik välja, koristan pisut, et päeva lõpus koju saabudes tervitaks meid rahulik ja õdus keskkond.

7.00 Äratan oma armsad rüblikud ja annan neile valida terve menüütäie tervislike kodukootud hommikusöökide vahel. Vastan rõõmuga, et muidugi võivad nad mind pannkookide/vahvlite/munapudru valmistamisel aidata. Naeratan emaliku armastusega, jälgides nende väikeseid nägusid ja keskendunud pilke, millega nad üheskoos head-paremat ja imemaitsvat valmistavad, samal ajal kui mina pistan haudepotti midagi hörku, mida süüa hiljem öhtusöögiks.

7.45 Saadan oma imearmsad lapsed pesema ja riietuma. See kulgeb ilmselgelt kärmelt ja hõlpsalt, sest nende koolivorm oli juba eelmisel õhtul valmis pandud.

Seni kuni lapsed riietuvad, pistan mina kiiresti hommikusööginõud masinasse ning võtan külmkapist toidukarbid, täis toitvat lõunasööki lõbusateks tegelasteks kujundatud võileibade ja veidrateks kujunditeks hakitud värskete puuviljade kujul.

8.00 Kammin Jane'i juukseid ja punun talle Prantsuse patsi või midagi sellesarnast. Tõmban kammiga ka läbi Peteri juuste, misjärel jääb veel kümme minutit, et lugeda neile mõni tore looke, enne kui viimase kärke viie minuti jooksul pannakse selga jakid ja jalga jalanõud.

8.25 Hakkame minema kooli, võimalik et laulame reipaid laule ja teeme väikese ringi läbi pargi, et koer saaks tee peal natuke vabalt joosta. Vaatan, kuidas mu kallid keerubid kukerpallitavad langenud lehtedes, hullates nii teineteise kui mu armsa koeraga. Olen endaga hirmsal kombel rahul, sest värske õhk ja liigutamine stimuleerib nende noori ajusid, nii et nad on nüüd valmis lausa käsna kombel teadmisi sisse imema.

8.50 Saadan suudluste ja kallistustega oma ilusad lapsed mänguväljakule ning jalutan reipalt koeraga koju tagasi. Seejärel, kui koer on kenasti oma asemel jalutaja-hoidjat ootamas, kes ta lõunaajal jälle õue viib, istun ise oma värskest teeninduses käinud autosse ning sõidan tööle.

15.15 Lähen oma vahvatele kullakestele kooli järele. Vestlen mänguväljakul meeldivalt teiste lapsevanematega ohututel ja neutraalsetel teemadel.

15.30 Annan lastele toitva suupiste, võimalik et mõne kodus valmistatud kaeraküpsise. Samal ajal vaatan läbi mõlema koolikotid ja loen hoolikalt läbi iga kirja, märkides endale üles kõik üritused/ekskursioonid/teated. Võimalik et mul on mõlema lapse jaoks värviliste märgistustega mapid, kus selliseid kirju hoida ja vajaduse korral kohe üles leida. Kontrollin koju tegemiseks jäetud ülesandeid ja loon kenasti tasakaalustatud päevakava, et erinevad kodutööd jõuaks igal õhtul tehtud.

16.00 Viin lapsed ujuma/solfedžosse/tennisesse/tantsima/ju-jutusse – kuhu parasjagu vaja. Kui huviringis on ainult üks lastest, veedan selle aja teise lapsega sügavamat sidet luues, vesteldes nende päevast/lootustest/unistustest/ambitsioonidest. Kui mõlemad lapsed on huviringides, tegelen töömeilidega nagu üks korralik kahekümne esimese sajandi tubli karjäärinaine.

17.00 Kontrollin ja aitan lapsi nende kodustel töödel, mis on valitud hoolikalt kavandatud päevakavast.

17.30 Serveerin isuäratavat, samas ilma igasuguse pingutuseta haudepotis valminud kodust õhtusööki. Võtan põgusa hetke iseendale, et tunnetada enesega rahulolu – seda, kui suurepärase ema ma olen, kes tunneb kaasa kõigile neile, kel puuduvad minu võrratud organisatoorsed oskused ja erakordsed emainstinktid.

18.00 Juhendan klaveritundi ja harjutan lastega õigekirja/korrutus-tabelit.

18.45 Annan loa veeta pool tundi ekraani ees.

19.15 Vannitamine.

19.45 Uneaeg. Loen järjekordse peatüki mõnest harivast raamatust, mille lapsed ise valisid.

20.00 Luban endale produktiivse päeva eest mõnusa tassikese rohelist teed.

Sel aastal ei korda me mitte mingil juhul mitte ühtegi eelmisel aastal tehtud viga. Toona möödusid päevad pigem sedamoodi:

5.00 Ärkan selle peale, et üks lastest tormab trepist alla. Koperdan tema järel allkorrusele, et leida eest diivani peal lösakil oleva lapse, iPad käes ja ekraani külge liimitult. Lõrisen sellele väikesele marakratt-koletisele, et ta jalamaid magama tagasi kobiks. Ronin vihaust pulbitsedes tagasi voodisse. Lõpuks uinun vahetult enne äratuskella tirisemist.

6.00 Lükkan äratuskella edasi.

6.10 Lükkan veel kord äratuskella edasi.

7.10 Ärkan paanikas. Hüppan pessu. Viskan selga esimesed ettejuhtuvad riided. Kukun vaimselt kergelt kokku, sest mu tagumik on nii suureks paisunud, et ma ei saa enam aluspükse põlvest kõrgemale tõmmatud. Märkan keset rahmeldamist, et minu sahtlisse olid sattunud Jane'i trussikud ja olen juba mõnda aega üritanud neid endale jalga sikutada. Õhkan kergendustundega ja olgugi et mu tagumik pole just kõige väiksem ja pringim, tahaksin ikkagi näha, kuidas mõni teine naine oma tagumikku kaheksa-aastase tüdruku aluspükstesse ajab. Keeran pea alaspidi ja föönitän metsiku kiirusega juukseid. Uurin oma hullumeelset okassea soengut jahmatusega ja panen juuksed Hello Kitty patsikummi kinni. Teen näo, justkui kannaksin Hello Kitty patsikummi meelega, väljendades sedasi oma unikaalset ja veiderdavat isikupära. Ei tule välja.